

תת"ע 7781/07 - מדינת ישראל נגד אברהם אטיאס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7781-07-17 מדינת ישראל נ' אטיאס אברהם
תיק חיזוני: 11210232259

בפני כבוד השופטת כרמית פאר גינט
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד אברהם אטיאס
נאשמים

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה מיום 1.6.17, של נהיגה ברכב כאשר רשיון הרכב פקע לתקופה העולה על שנה.
2. בישיבת יום 18.3.13 ביקשה המ雅思ימה לחדש את ההליכים כנגד הנאשם, לאחר שאליה הותלו עבר (משל אוטר), וההליכים חודשו. בא-כוחו של הנאשם טען כבר אז כי דין כתוב האישום להבטל, היה ומדובר ברכב (אופנוע) אשר נגנבו עוד לפני יותר מ-17 שנים, ודוחה כגון.
3. לטעמו של בא-כוחו של הנאשם, בדיקה פשוטה "היתה מנעuta את כל הילין", ועל כן יש מקום לא רק לבטל את כתוב האישום, אלא **מחייבת פסיקת הוצאות** "עבור הנאשם לצורך ניהול התקיק".
4. הדיון בתיק נקבע ל回忆ורת תביעה ליום 16.4.18, או אז התיציב בא-כוח המ雅思ימה, וביקש לבטל את כתוב האישום ללא צו להוצאות. החלטתי אז על ביטולו של כתוב האישום ללא צו להוצאות.
5. בא-כוחו של הנאשם הסב אז את תשומת הלב לביקותו לביטול כתוב האישום תוך חיוב בהוצאות, בשל טענת הגנתן מן הצדק לדבריו, ולאור דבריו אלה הורתה על ביטול ההחלטה של יום 18.4.16, והגשת טיעונים מטעם הצדדים.
6. הנאשם הגיע בקשה "לזכוי מלחמת הגנה מן הצדק", וביקש לחייב את המ雅思ימה בהוצאות. המ雅思ימה הגישה תגובה לבקשת זו, והנאשם הגיע תשובה לተגובה זו.
7. לאור טיעוניו של הנאשם, ביקשתי מה雅思ימה להבהיר אם היא עדין מבקשת לבטל את כתוב

האישום (או שמא מבקשת דיון לגופו של עניין), וזה הבחירה כי היא אכן מבקשת עדין את ביטולו של כתב האישום, אך לא צו להוציאות לאור הטעמים שהועלו בתגובהה לבקשת לביטול כתב האישום.

.8. למען השלמת התמונה וצוין כי באותו אירוע של יום 1.6.17 נרשם לנאשם גם דוח בגין חציה של שטח הפרדה. דוח זה בוטל לאור פניטו של בא-כוח הנאשם למרכז פניות נהגים (נספח 1 לבקשת הנאשם לביטול כתב האישום).

.9. נסיבות האירוע של יום 1.6.17 עלות מבקשתו של הנאשם, אליו צורף חומר חקירה (אשר המאשימה לא העמידה, בתגובהה, במחלוקת, כפי שלא ביקשה להציג חומר חקירה אחר או נוסף בטיעונה): ביום 1.6.17, הבחינו שוטר ומتندب באופנו נושא כתב האישום, בכבש 22, כאשר הוא חוצה באלאסן שטח הפרדה.

.10. השניים עצרו את האופנו, תוך שהם רושמים את מספר הרישוי שלו. עם זאת, כאשר רס"מ צימרמן הגיע אל נаг האופנו, אשר היה חbos קסדה, ובקש ממנו להציג רישיונות, הלה "פתח מצערת" וברח מהמקום.

.11. אז נערכה בדיקה במסוף המשטרתי, אותו פרטיו של הנאשם כבעל הרכב, ונרשמה לו הזמנה לדין נשוא ההליך הנוכחי כמו גם הדוח הנוסף.

.12. לטעמי, אכן התנהגות המאשימה, במקרה הנוכחי, הייתה רשלנית.

.13. האירוע המתואר על ידי השוטרים הוא אירוע חמוץ. מדובר בנאג אופנו אשר התchmodק משוטר אשר ביקש ממנו רישיונות, תוך שהוא מסכן את חי השוטר והמתנדב שהיו במקום (ראו, מזכיר של המתנדב שמעון קופר, לפיו nag האופנו ברוח מהמקום, לאחר שהתבקש להציג רישיונות כאשר "בנסיבות הפרעה כמעט ודרס את שנינו" (הזכיר צורף כנספח 4 לבקשתו של הנאשם לביטול כתב האישום)).

.14. "נסיבות הפרעה" של nag האופנו לא רק שמקיפה בסיס לעבירות חמורות בכמה מונחים מלאה שנרשמו בפועל (דוגמת סיכון חי אדם בנתיב תחבורה), אלא שהיא צריכה להدليل נוריות זהירה בנסיבות barriers או אודם לנגד עיני השוטר והמתנדב שהיו במקום.

.15. היה צורך לעורק איז בירור עמוק יותר של נסיבות המקירה. כך, למשל, היה מקום להוצאה התרעה המבקשת לחפש את האופנו. יתכן, כי התרעה שכזו הייתה מביאה לאיתורו של האופנו בסופו של יום, ולמציאת האדם הנוגג עליו. לבטח היה מקום לזמן את בעל הרכב לחקירה משטרתית, כדי להעמיק את הבירור של העבירות העולות מהאירוע של יום 1.6.17 (לזרות עבירה של סיכון חי אדם בנתיב תחבורה

והכשלת שוטר במלוי תפקידו). ממילא מובן כי זימון שכזה היה מגלה, מבעוד מועד את טענותיו של הנאשם דהיום.

.16. אך, לכל היותר, היה מקום לבצע בירור מكيف יותר במסוף המשפטתי, בלבד מחיפוש הזהות של הבעלים הרשום של הרכב. בירור שכזה, היה מגלה בנקול כי כבר בשנת 2001 דווח הנאשם על האופנוւ כגנוב, ונערך רישום מתאים במסוף המשפטתי (ראו נספחים 2 ו-3 לבקשת הנאשם לביטולו של כתוב האישום).

.17. כאשר נהג אופנוע נמלט בהתחנוגות פרואה לאחר ביצועה של עבירה "קלה" יחסית, תוך שהוא עובר לכאהר שורה של עבירות חמורות שהעונש עליהם הוא מסר בן שנים ארוכות, הדבר יוצר חשש ברור שהוא מנסה להסתיר עבירות חמורות פי כמה מלאה שבhan חזה השוטר שעצער אותו וביקש ממנו להציג את רשיונו (דוגמת גנבת האופנוע **שלעצמיה**). חשש זה חייב, כבר במועד האירוע, בדיקה מעמיקה פי כמה וכמה מאשר "רק" בדיקת זהות הבעלים הרשום של האופנוע במסוף המשפטתי.

.18. במצב דברים זה יש טעם בבקשתו של הנאשם לביטולו של כתוב האישום. עם זאת, היות והמאשימה למעשה מתקבלת את בקשתו זו של הנאשם, ומבקשת היא עצמה את ביטולו של כתוב האישום, הרי שיש לבטל את כתוב האישום, ללא קשר לטיעונו של הנאשם.

.19. באשר לטענות הביטול, הרי שבא-כווּוּו של הנאשם לא עומד על קיומה של הקראה, לא בישיבת יום 13.3.18 ולא בישיבת יום 7.5.18. במצב דברים זה, יש לראות במאשימה כמי שביקשה לבטל את כתוב האישום טרם קיומה של הקראה (מבון סעיף 94(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ד-1984).

.20. עם זאת, בכל הנוגע לחויב בהוצאות (סעיף 80(א) לחוק העונשין, תשל"ג-1977), אין זה מותנה בזיכוי של הנאשם.

.21. לטעמי, רשותה של המאשימה, כפי שצווינה לעיל, היא בגדיר אותן "נסיבות אחרות" המצדיקות חייבה של המאשימה בהוצאות, כאמור סעיף 80(א) לחוק העונשין.

.22. לאחר ש核实תי את מכלול הנסיבות, לרבות העובדה כי ניתנה הסכמת המאשימה לביטול כתוב האישום (ולביטול הדוח הנוסף) בשלב מקדמי יחסית של ההליך, אני סבורה כי יש מקום לחויב המאשימה בהוצאות בשיעור של 2,500 ₪.

.23. עיר, כי לא הוצגו בפני ראיות בכלל הנוגע לשיעור ההוצאות שהיו לנאם הלהקה למעשה בניהול הגנתו, דהיינו שכר הטרחה ששולם על ידו לבא-כווּו. עוד נתתי את דעתני לכך שלמעשה משניתה הסכמת המאשימה לביטולו של כתוב האישום, לא היה צריך בטיעון המתיחס להגנה מן הצדוק, אלא לטיעון המתיחס

לשאלת הוצאות בלבד.

.24 כמו כן, אציין, כי הוראות סעיף 80(א) לחוק העונשין מגבילות את סכום הוצאות אותו ניתן לפסקן לפיצוי בגין מעצר או מאסר (שלא היה במקורה הנוכחי) ולהוצאות ניהול הגנה. אין הוא עוסק בפסקת פיצוי בגין נזק שנגרם לנואם שאינו מאסר, מעצר או הוצאות ניהול הגנה.

.25 לאור האמור לעיל, אני מורה על ביטולו של כתב האישום שבפני.

.26 בנסיבות העניין, אני מורה כי הנואם יהיה זכאי לתשלום הוצאות, מאוצר המדינה, לפי הוראות סעיף 80(א) לחוק העונשין, בשיעור של 2,500 ₪ אשר ישולם עד ליום 18.8.2018..

ניתנה היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, בהעדר הצדדים.